

Старенький М. І.

*Львівський державний університет безпеки
життєдіяльності*

Полотай О. І.

кандидат технічних наук

*Львівський державний університет безпеки
життєдіяльності*

ДО ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ГАЛУЗІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ

В наш час швидкими темпами почали розвиватись комп'ютерні технології та інформаційний простір. Мережа Інтернет в наш час є доступною для будь-якого користувача, практично кожен має інформацію яка зберігається на віддалених серверах, здійснює електронні платежі, це все стало невід'ємною частиною нашого сьогодення. Зважаючи на розвиток та важливість документів, котрі зберігаються в глобальній мережі, збільшилось число спроб несанкціонованого заволодіння конфіденційною інформацією. Унаслідок цього процесу, все більш гостро постає питання захисту інформації, відбір та підготовку фахівців в галузі «інформаційна безпека».

В Україні є документи, котрі регламентують питання інформаційної безпеки: Концепція Національної безпеки України та Концепція технічного захисту інформації в Україні. Дані документи стали підставою для визначення основних принципів та напрямків державної політики у сфері інформаційної безпеки. Дані документи містять головні проблеми, котрі постали, та можливі шляхи та засоби їх вирішення. Все це потребує професійних кадрів, що у свою чергу передбачає відповідну систему підготовки фахівців у даній галузі.

Через відсутність в державі чіткої стратегії, підготовка кадрів для галузі інформаційної безпеки практично не має попиту. В даній ситуації має місце лише створення окремих елементів, котрі не завжди є правильними. Враховуючи базу різноманітних технічних вищих навчальних закладів (ВНЗ), навчання спрямоване на технічні й технологічні аспекти захисту інформації. Якщо ж брати до уваги юридичні ВНЗ, там навчання проходить лише з

посиленим вивченням організаційно-правових аспектів інформаційної безпеки.

Всі ці проблеми можна вирішити, адже в наш час є значна кількість вузів, що надають «подвійну» освіту. Кожен з випускників має базовий рівень знань в тій чи іншій сфері, володіє іноземною мовою та його подальше життя неможливе без використання комп'ютера. Якщо ж говорити про інформаційну сферу, то прикладом може стати факультет управління та інформатики Національного університету внутрішніх справ України, де по закінченню навчання студентам видаються два дипломи державного зразка – юриста-правознавця та фахівця в галузі інформаційних технологій.

Кожному відомо, що головною проблемою навчального процесу є правильне та ефективно проведення занять з метою підвищення їх ефективності. Важливу роль в цьому відіграє мотивація слухачів [2]. Згідно з опитуваннями, котрі були проведені у різноманітних вузах за напрямом підготовки фахівців з інформаційної безпеки було виявлено, що значна більшість студентів, котрі знаходяться на навчанні виявили бажання вступити на дану спеціальність з метою вивчення тонкощів злому різноманітних мереж. Відповідно значно менша частина, прагне навчитись захищати мережу від всіх потенційних загроз.

Опираючись на результати опитування, можна з впевненістю сказати, що більшість майбутніх фахівців схильні до прихованої злочинності в галузі інформаційних технологій. Виникає наступне питання: Кого власне готують більшість ВНЗ – фахівців із захисту інформації чи навпаки, комп'ютерних злочинців?

Таким чином, підготовка фахівців в нашій державі є ще далекою від ідеалу та потребує значної кількості корегувань та доповнень. Найбільш вагоме значення в процесі навчання та підготовки фахівців має виховання високих моральних цінностей. Як правило, найбільшою загрозою не зважаючи на використання новітніх технологій в наш час залишається людський фактор [1].

Авторами даних соціологічних опитувань були винесені наступні висновки: проблема людського фактору слід вирішувати у двох напрямках: більше уваги приділяти конкурсному відбору при наборі фахівців та оптимізація виховної роботи в процесі навчання [3].

Також окрім головної проблеми існує ряд другорядних, а саме: низький рівень професійної підготовки керівників та спів-

робітників. Одним з шляхів подолання даної проблеми є проведення переатестації всього складу, котрий має безпосереднє відношення до навчання майбутніх фахівців.

Отже, на даному етапі розвитку комп'ютерних технологій в Україні є значний ряд проблем, проте, не враховуючи всі неблагополучні аспекти розвитку фахівців інформаційної безпеки, слід зазначити, що також є і позитивні моменти: наявність досить потужних центрів та вищих навчальних закладів, котрі здійснюють спеціалізовану підготовку фахівців, тісна взаємодія з іншими країнами, використання їх досвіду та наявність програм, в основі яких є обмін студентами. Саме ці аспекти та вирішення проблем описаних вище можуть допомогти нашій державі вийти на вищий рівень захисту інформації та підготовки висококваліфікованих фахівців у даній сфері діяльності.

Література

1. Юдин О.К. Концепция подготовки специалистов в области информационной безопасности (часть 1). [Електронний ресурс]. – Режим доступу з <http://itiss.info/publishing/experts-articles/48-yudin/127-konceptsiya-podgotovki-specialistov-v-oblastiinformacionnoi-bezopasnosti-chast-1>

2. Закон України “Про Концепцію Національної програми інформатизації”. [Електронний ресурс]. – Режим доступу з <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/75/98-вр>

3. Постанова Кабінету міністрів України № 787 від 27.08.2010 р. “Про затвердження переліку спеціальностей, за якими здійснюється підготовка фахівців у вищих навчальних закладах за освітньо-кваліфікаційними рівнями спеціаліста і магістра”.

УДК 342.72/.73

Тугарова О. К.

кандидат юридичних наук

Національна академія СБ України

Курінська Я. В.

Національна академія СБ України

ПОНЯТТЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ТАЄМНИЦІ В ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ

Закон України «Про доступ до публічної інформації» закріплює вичерпний перелік інформації з обмеженим доступом: кон-